

во, което твори въ свѣта, и прѣдъ което ангелитѣ се прѣкланятъ съ благоговение. Когато Богъ заговори на нѣкой човѣкъ, той става силенъ, мощенъ и никога не отпада. Любовта никога не отпада. Всички слънчеви системи могатъ да изгаснатъ, цѣлиятъ козмосъ може да изчезне, всичко може да се измени, но чувството на Любовта остава за вѣчни врѣмена и отъ него произтича всичко въ свѣта. Не ми говорете за каша, отъ която хората умиратъ. Има религии, които сж направени отъ просена каша или отъ картофена каша. И тия каши хората наричатъ любовъ къмъ Бога. Нѣкой ти говори днесъ за Бога, а утрѣ ще те обѣси на вѣжето. Онзи сѣдия ти говори днесъ за Бога, а утрѣ ще те осѣди за кражба. Той те сѣди за кражба, а самъ краде. Другъ нѣкой те сѣди за прѣстѣпване на закона, а самъ той десетъ пѣти на день го прѣстѣпва.

Всѣки Сѣдия, който подписва една присѣда, трѣбва да има чиста рѣка, трѣбва да бѣде чистъ като светия. Нека такъвъ човѣкъ те сѣди! Но когато единъ прѣстѣпникъ подписва присѣдата на друго, той самъ си е заличилъ живота.

Нѣкой отъ васъ често казватъ: Господъ е благъ. Въ какво седи Божиата благодь?— Благодь въ Бога има, Той всѣкога е благъ, но когато ние сме разумни. Между Бога и насъ трѣбва да има извѣстно сѣотношение. Ако ние не зачитаме това велико и свято чувство, което сѣществува въ Бога, съ което Той се проявява, какъ ще разберемъ Божиата благодь? Ако не се отнасяме съ дълбоко уважение къмъ онова лозе, което Богъ ни е далъ